Lieta Nr.A42507408
A2357-09/14

SPRIEDUMS
Latvijas Tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 24.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Hāzenfuse,

atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (iepriekš - Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde) pārstāvei *J.A.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *G.F.*, p/k */personas kods/*, pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 7.janvāra lēmuma Nr.30 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk RP GPP KPP) 2008.gada 7.janvāra lēmumu Nr.30 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *V.I.* 2007.gada 7.novembra protokols un lēmums Nr.050/ PB 428520.

[1.1] Lēmumā norādīts, ka 2007.gada 7.novembrī pulksten 17:11 RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *V.I. G.F.* noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB 428520 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 170.1.punkta prasību neievērošanu, respektīvi, par to, ka viņš 2007.gada 7.novembrī pulksten 17:06, vadot transportlīdzekli *BMW 730*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Zolitūdes ielu no Rostokas ielas puses Akācijas ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{14}$ panta ceturto daļu RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors (turpmāk – inspektors) pieņēma lēmumu Nr.050/PB 428520 par *G.F.* sodīšanu, uzliekot viņam naudas sodu Ls 30 apmērā.

Ar minēto protokolu-lēmumu *G.F.* iepazinās un parakstīja, protokolā ierakstot, ka CSN prasības ievēroja un pārkāpumam nepiekrīt.

[1.2] No Lēmumā atspoguļotā inspektora *V.I.* dienesta ziņojuma izriet, ka 2007.gada 7.novembrī viņš pildījis dienesta pienākumus Rīgā, Zolitūdes ielā, pie dzelzceļa pārbrauktuves, kopā ar jaunāko inspektoru *G.I.* Pulksten 17:06 viņš pamanījis transportlīdzekli *BMW 730*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – automašīna), kas, braucot par Zolitūdes ielu no Rostokas ielas puses Akāciju ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves. No savas atrašanās vietas *V.I.* skaidri redzēja, ka minētais transportlīdzeklis apstājas uz dzelzceļa pārbrauktuves. Atradies uz Zolitūdes ielas, apmēram 50 metru attālumā no pārbrauktuves, un kļūdīties nevarēja. Par minēto pārkāpumu vadītājam *G.F.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB 428520. Uzreiz pēc pārkāpuma izdarīšanas *G.F.* piekrita pārkāpumam, bet brīdī, kad parakstījās protokolā, uzrakstīja, ka pārkāpumam nepiekrīt, par ko *V.I.* izdarīja ierakstu protokola lēmuma veidlapas otrajā pusē. Ziņojumam pievienoja pārkāpuma vietas shēmu.

Jaunākais inspektors *G.I.* savā dienesta ziņojumā apstiprina *V.I.* ziņojumā izklāstīto.

[1.3] Lēmumā secināts, ka atbilstoši LAPK 243.pantam, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB 428520, *G.F.* iesniegums, policijas darbinieku ziņojumi.

[1.4] Lēmumā konstatēts, ka lietas materiālu izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti sastādīt minēto administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu *G.F.* Netika konstatēti nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti.

[2] 2008.gada 11.februārī tiesā saņemts *G.F.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par RP GPP KPP (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 7.janvāra lēmuma Nr.30 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] 2007.gada 11.novembrī pulksten 17:10 diennakts tumšajā laikā pieteicējs vadījis transportlīdzekli *BMW 730* Rīgā, pa Zolitūdes ielu virzienā uz Jūrmalas gatvi. Šķērsojot dzelzceļa pārbrauktuvi Imantā, apmēram pēc 80 metriem pieteicēja transportlīdzekli apturēja policijas darbinieks, kurš lūdza uzrādīt automašīnas un vadītāja dokumentus un vaicāja, vai pieteicējs zina, kādu pārkāpumu ir izdarījis, uz ko pieteicējs atbildējis noliedzoši.

Policijas darbinieks bez pierādījumiem apgalvoja, ka pieteicējs ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, jo esot apstājies uz dzelzceļa pārbrauktuves, un sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu. Pārbrauktuvi pieteicējs šķērsojis, neapstājoties uz tās.

[2.2] Pieteicējs nepiekrīt *V.I.* dienesta ziņojumā norādītajam, ka tas skaidri redzējis, ka minētais transportlīdzeklis apstājies uz dzelzceļa pārbrauktuves un ka nav varējis kļūdīties. Jebkuram normālam cilvēkam nav iespējama šāda redze 80 metru attālumā. Apgalvojums, ka inspektors skaidri redzējis pieteicēja transportlīdzekļa numuru, ir pretrunā ar viņa paša teikto, tas ir, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis apstājās uz dzelzceļa pārbrauktuves, jo aiz tās izveidojies sastrēgums. Nav saprotams, kā jaunākais inspektors *V.I.* varēja saskatīt automašīnas numura zīmi, ja automašīnas sastājas viena aiz otras un ārā bija pilnīga tumsa, kurā minēto numura zīmi varēja redzēt, maksimums, no pāris metru attāluma. Turklāt automašīnas brauca ar ieslēgtiem lukturiem *V.I.* virzienā, kas ļoti samazina iespēju saskatīt kādu konkrētu automašīnu, nerunājot par numura zīmi. Šāds policijas darbinieku apgalvojums fiziski nav iespējams. Pieteicēja ieskatā, *V.I.* varēja kļūdīties, sajaucot pieteicēja vadīto transportlīdzekli ar kādu citu vai arī apturēja pieteicēja automašīnu kādu citu motīvu vadīts.

[2.3] Nav pamatots *V.I.* apgalvojums, ka pieteicējs uzreiz pēc pārkāpuma izdarīšanas piekritis pārkāpumam. Protokolā ir norādīts, ka pieteicējs CSN ievēroja un pārkāpumam nepiekrīt.

[2.4] *V.I.* sniegtie paskaidrojumi nav pamatoti, jo brīdī, kad *V.I.* apturēja pieteicēja automašīnu, *G.I.* atradās savā automašīnā un lietas apstākļus nevarēja konstatēt.

[2.5] Pieteicējs uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols, RP GPP KPP lēmums un policistu dienesta ziņojumi nav ņemami vērā kā pierādīšanas līdzekļi. Tajos minētie apgalvojumi ir apšaubāmi, neobjektīvi un nelikumīgi. Lēmuma pieņemšanā dota priekšroka policijas darbinieku izklāstītam par lietas apstākļiem, nepārliecinoties par apgalvojumu fizisko iespējamību, objektivitāti, likumību un iespējamo policistu interesi.

[3] 2008.gada 15.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem un papildus norādot turpmāk minēto.

[3.1] Praksē novērots, ka transportlīdzekļu vadītāji lielākajā daļā gadījumu cenšas izvairīties no atbildības un sodiem par izdarītajiem pārkāpumiem ar visiem iespējamiem līdzekļiem, par ko, turklāt, viņus nevar saukt pie atbildības.

[3.2] Atbildētāja ieskatā iestādei nebija pamata šaubīties par inspektoru sniegto ziņu patiesumu, pēc būtības izskatot administratīvo lietu un iepazīstoties ar lietā esošajiem pierādījumiem, jo visas pārkāpuma konstatēšanai nepieciešamās ziņas lietā ir iegūtas un fiksētas likumīgi un inspektoru izklāstītais sakrīt ar protokolā norādīto.

Savukārt no pieteicēja puses ir tikai apgalvojumi, ka viņš pārkāpumu nav izdarījis, kas ir viņa interesēs un kas nav pierādīts ar lietas materiāliem.

[3.3] Bez tam vērā ņemams ir arī fakts, ka *G.F.* gada laikā jau ir atkārtoti sodīts par CSN pārkāpumiem.

[4] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies. Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pieteicējam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots pienācīgā kārtā. Pamatojoties uz APL 214.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu pieteikumu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

[5] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un tiesas sēdē atbildētāja pārstāves izteikto argumentu pamatotību, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[7.1] 2007.gada 7.novembrī pulksten 17:11 RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *V.I. G.F.* noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB 428520 par to, ka viņš, vadot transportlīdzekli *BMW 730*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Zolitūdes ielu no Rostokas ielas puses Akācijas ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves. Ar minēto protokolu – lēmumu *G.F.* piemērots naudas sods Ls 30 apmērā par CSN 170.1.punkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.[14] panta ceturtajā daļā *(lietas 45.lapa).*

[7.2] 2007.gada 6.decembrī RP GPP KPP saņemts *G.F.* apstrīdēšanas iesniegums *(lietas 46.lapa).*

[7.3] RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *V.I.* dienesta ziņojumā norādīts, ka 2007.gada 7.novembrī viņš pildījis dienesta pienākumus Rīgā, Zolitūdes ielā, pie dzelzceļa pārbrauktuves, kopā ar jaunāko inspektoru *G.I.* Pulksten 17:06 viņš pamanījis transportlīdzekli *BMW 730*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas braucot par Zolitūdes ielu no Rostokas ielas puses Akāciju ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves. No savas atrašanās vietas *V.I.* skaidri redzēja, ka minētais transportlīdzeklis apstājas uz dzelzceļa pārbrauktuves. Atradies uz Zolitūdes ielas, apmēram 50 metru attālumā no pārbrauktuves, un kļūdīties nevarēja. Par minēto pārkāpumu vadītājam *G.F.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB 428520. Uzreiz pēc pārkāpuma izdarīšanas *G.F.* piekrita pārkāpumam, bet brīdī, kad parakstījās protokolā, uzrakstīja, ka pārkāpumam nepiekrīt, par ko *V.I.* izdarīja ierakstu protokola lēmuma veidlapas otrajā pusē *(lietas 47.lapa).*

[7.4] RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *G.I.* dienesta ziņojumā apstiprina *V.I.* ziņojumā izklāstīto *(lietas 48.lapa).*

[7.5] Ar RP GPP KPP priekšnieka vietnieka 2008.gada 7.janvāra lēmumu Nr.30 atstāts negrozīts RP GPP KPP Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora *V.I.* sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB 428520 *(lietas 32. – 35.lapa).*

Lēmums pamatots ar CSN 4. un 170.1.punktu, LAPK 243.pantu, 149.[14] panta ceturto daļu.

[8] CSN 4.pantā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar CSN 170.1 punktu aizliegts uzbraukt uz pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas var piespiest transportlīdzekļa vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

Atbilstoši LAPK 149.[14] panta ceturtajai daļai par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, vai ja uz tās stāv transportlīdzeklis, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka *G.F.* 2007.gada novembrī plkst.17:06 vadīja automašīnu Rīgā, pa Zolitūdes ielu no Rostokas ielas puses Akācijas ielas virzienā, un šķērsoja dzelzceļa pārbrauktuvi.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves brīdī, kad aiz tās bija izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt automašīnu uz pārbrauktuves, vai ir pierādījumi pieteicēja izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[10] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Konkrētajā lietā par pierādījumiem var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums *(lietas 45.lapa),* policijas darbinieku dienesta ziņojumi ar notikuma vietas shēmu *(lietas 47., 48.lapa),* pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums *(lietas 46.lapa).*

[11] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ir pierādīts, ka pieteicējs 2007.gada 7.novembrī pulksten 17:06, vadot automašīnu Rīgā, pa Zolitūdes ielu no Rostokas ielas puses Akācijas ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, tādējādi izdarot LAPK 149.^{14} panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesa savus secinājumus pamato ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[11.1] LAPK 246.pantā noteikts, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu.

Likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas sestajā punktā ir noteikts, ka policijas darbinieka pamatpienākumos ietilpst arī administratīvo pārkāpumu pārtraukšana un novēršana, vainīgo noskaidrošana, protokolu sastādīšana, lietu izskatīšana .(.).

2007.gada 7.novembrī administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu sastādījis policijas inspektors *V.I.* Savukārt, kā izriet no lietas materiāliem, administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu redzējis gan policijas inspektors *V.I.,* gan inspektors *G.I.* Pamatojoties uz minēto, tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku kompetenci un tiesības fiksēt administratīvo pārkāpumu un sastādīt administratīvo pārkāpumu protokolu.

[11.2] Lēmumā norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam. Tāpat netika konstatēti apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti *(lietas 17.lapa).*

Lai gan pieteicējs norāda, ka *V.I.* viņa vadīto automašīnu apturējis, iespējams, kādu citu motīvu vadīts, kā arī, iespējams, saņēmis pretlikumīgu atlīdzību no citiem autovadītājiem, tiesa šādu pieteicēja argumentu noraida kā nepamatotu. Proti, pieteicējs neapgalvo, ka no viņa būtu prasīta pretlikumīga atlīdzība. Tāpat pieteicējs neapgalvo, ka būtu redzējis, ka citi autovadītāji policijas inspektoram dotu „kukuli". Viņa apgalvojumi ir balstīti tikai uz pieņēmumiem, nevis uz konkrētiem faktiem. Līdz ar to tiesai nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieks pieteicēja vadīto automašīnu ir apturējis, kādu personīgu motīvu vadīts. Pie šādiem apstākļiem arī tiesa nesaskata saprātīgu izskaidrojumu tam, kāpēc policijas darbiniekiem būtu jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols, ja netiktu pārkāptas CSN prasības.

[11.3] Pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir atspoguļots administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā *(lietas 45.lapa).*

LAPK 248.panta ceturtajā daļā noteikts, ka personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir tiesības iesniegt protokolam pievienojamus paskaidrojumus un piezīmes par protokola saturu, kā arī minēt motīvus, kuru dēļ tā atsakās to parakstīt.

No protokola redzams, ka pieteicējs ir pievienojis piezīmes protokolam par to, ka CSN tika

ievērojis un nepiekrīt protokola saturam. Savukārt policijas inspektors norādījis, ka sākotnēji pieteicējs pārkāpumam piekritis, taču pēc tam protokolā ierakstījis, ka pārkāpumam nepiekrīt.

Vērtējot, vai pieteicēja apgalvojumi par pārkāpuma neesamību atbilst patiesībai, tiesa konstatē sekojošo. Pirmkārt, kā izriet no lietas materiāliem, pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu ir fiksējuši divi policijas darbinieki. Otrkārt, kā tika noskaidrots augstāk, tiesai nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki būtu tieši vai netieši ieinteresēti pieteicējam sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Treškārt, no lietai pievienotās ceļu policijas pārkāpumu uzskaites reģistra izdrukas redzams, ka pieteicējam ir tikuši noformēti vairāki administratīvo pārkāpumu protokoli, tajā skaitā arī 2007.gadā. Tātad secināms, ka pieteicējam ir zināma pieredze saskarsmē ar ceļu policiju un administratīvo pārkāpumu noformēšanā, kas neizbrīna, ka jau pārkāpuma fiksēšanas un protokola sastādīšanas brīdī viņš pārkāpumu noliedzis.

[11.4] Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 23.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-464/2008 11.punktā, „kā pierādīšanas līdzekļi izmantojami gan policijas darbinieku ziņojumi, gan policijas darbinieku liecības, jo tas vien, ka pierādījumi ir pašas iestādes sagatavoti, nenozīmē, ka tie nav izvērtējami".

Līdz ar to konkrētajā lietā kā pierādījumi pieteicēja izdarītajam administratīvajam pārkāpumam ir vērtējama inspektoru *V.I.* un *G.I.* dienesta ziņojumos sniegtā informācija.

Lai gan pieteicējs apgalvo, ka policijas darbiniekiem nebija iespējams redzēt, ka viņa vadītā automašīna apstājās uz dzelzceļa pārbrauktuves, kā arī to, ka policijas darbinieki no dzelzceļa pārbrauktuves atradušies apmēram 80 m attālumā, no dienesta ziņojumiem izriet, ka abi policijas darbinieki ir redzējuši, ka pieteicēja vadītā automašīna apstājas uz dzelzceļa pārbrauktuves. Tāpat abi policijas darbinieki paskaidro, ka atradušies 50 m attālumā no dzelzceļa pārbrauktuves, līdz ar ko pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums bija labi saredzams *(lietas 47., 48.lapa).* Policijas darbinieku sniegto apstākļu izklāstu papildina inspektora *V.I.* zīmētā notikuma vietas shēma, no kuras secināms, ka policijas darbinieki atradušies no dzelzceļa pārbrauktuves apmēram divu automašīnu korpusu attālumā.

Kā jau tika konstatēts augstāk, tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku faktisko apstākļu izklāstu. To, ka policijas darbinieki varēja labi redzēt, kas notiek uz dzelzceļa pārbrauktuves, tiesas ieskatā apstiprina divi faktori. Pirmkārt, policijas darbinieki fiksējuši automašīnas, kas brauc viņiem pretim, tātad, nevis attālinās, bet tuvojas. Otrkārt, viņi atradušies tieši tajā ceļa pusē, pa kuru braukusi pieteicēja vadītā automašīna. Bez tam tiesa nekonstatē nekādas pretrunas starp protokolā un dienesta ziņojumos norādīto.

[11.5] Tiesa nesaskata loģisku pamatojumu tam, ka policijas inspektori būtu motivēti apturēt autovadītāju, kurš nav pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus. Policijas darbinieka pienākums ir novērst un pārtraukt dažāda veida pārkāpumus, līdz ar to, apturot personu, kura nav pārkāpusi tiesību normas, bet neapturot likuma pārkāpēju, netiek sasniegts mērķis, kādam policijas darbinieks veic savus pienākumus. Bez tam no dzīvē gūtajiem novērojumiem tiesa ir pārliecinājusies, ka liela daļa autovadītāju sistemātiski pārkāpj ceļu satiksmes noteikumus, līdz ar to policijas darbinieki ir pietiekoši noslogoti šādu likuma pārkāpēju noskaidrošanā un administratīvajā sodīšanā. Tādējādi, lai arī kādu motīvu vadītiem, policijas darbiniekiem ikdienā diemžēl ir pietiekošs darba apjoms likuma pārkāpēju noskaidrošanā un administratīvajā sodīšanā, līdz ar ko nekādiem loģikas likumiem nav pakļauts fakts, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti likuma paklausīgo autovadītāju administratīvajā sodīšanā.

[12] Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa nekonstatē nekādas pretrunas starp administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā, ne policijas inspektoru dienesta ziņojumos norādītajiem faktiem, ne citiem lietas materiāliem. Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus. Tiesa piešķir lielāku ticamību tieši protokolā un dienesta ziņojumos norādītajam faktisko apstākļu izklāstam, ne tikai pamatojoties uz augstāk izdarītajiem secinājumiem, bet arī uzskata, ka pieteicējs ir ieinteresēts noliegt pārkāpumu, lai izvairītos no soda.

[13] Atbildība par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, vai ja uz tās stāv transportlīdzeklis, paredzēta LAPK 149.^{14} panta ceturtajā daļā. Minētajā tiesību normā noteikts, ka par šo pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka piemērotā tiesību norma, proti, LAPK 149.^{14} panta ceturtā daļa ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda Ls 30 apmērā piemērošanu, ja autovadītājs uzbraucis uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, vai ja uz tās stāv transportlīdzeklis. No minētā izriet, ka Lēmums ir obligātais administratīvais akts, līdz ar to iestādei lietderības apsvērumi nav jāizdara.

[14] Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu pieņemts, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām, tāpēc atstājams spēkā, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz APL 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

1. ***noraidīt*** *G.F*. pieteikumu.

2. ***Atstāt negrozītu*** Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 7.janvāra lēmumu Nr.30 (protokols Nr.050/ PB 428520).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 24.novembrī.

Tiesnese L.Hāzenfuse